

ноември 2013 г., брой 2, сезон VIII

Цена:
1лв

Делта Ме

Вестникът на Езикова гимназия „Пловдив“

Есенни
емоции

Консултации на
кандидат-студенти

стр. 3

На фокус

стр. 4

Еко ден
в ЕГ-то

стр. 6

Обмен по
Коменски

стр. 7

Посещение на
ЦЕРН

стр. 8

Да учиш в
Харвард ?

стр. 12

Мистерията около затвореното стълбище??

Сигурно се чудите какво става със стълбището? Затова потърсихме информация от първо лице, а именно от директора на Езикова гимназия „Пловдив” - г-жа Пенка Стайкова.

Първо нека обясним как се стигна до забрана за използването му. Стълбището е в много критично състояние поради пропадането на основите му. Досега, през всичките години откакто е построена гимназията, не са правени укрепителни дейности по сградата. Местоположението на гимназията в близост до река Марица е причина основите на сградата да не са на голяма дълбочина. Още повече, че след наводнението при разлива на реката на 7.08.2005г. се е получило слягане на почвата и стълбището е започнало постепенно да пропада. Сега наистина е в **аварийно състояние** и използването му е нежелателно.

През лятото, но за съжаление едва на **19 август**, дойде комисия от общината, за да направи оглед и протокол за състоянието на стълбището. В техните предписания се посочва, че то задължително трябва да се укрепи. Веднага след това училищната администрация със съдействието на училищното настоятелство започна да работи по процедурата – бяха изготвени архитектурен проект, инженерно-конструктивен проект и геодезическо изследване, но това също отне известно време. Проектите вече са внесени в общината и в момента се изчаква издаването на строително разрешение. Надяваме се то да бъде издадено в **най-кратък срок** и ремонтът да започне. Изборът на строителна фирма се прави от комисия, а контролът на ремонтните дейности ще се осъществява освен от училището и от независим строителен надзор.

Писмата към кметството във връзка с нуждата ремонт на стълбището - съответно 19.04., 19.08., 12.09.

Интересното в случая е, че **първото писмо**, което г-жа Пенка Стайкова изпраща за състоянието на стълбището до кмета на града инж. Иван Тотев, е още в началото на **месец април**. След това са изпратени още няколко писма до общината. На последното писмо, датиращо от юни, е получен отговор, че състоянието на стълбището трябва да бъде оценено от комисия. Важно е да се отбележи, че сградата на гимназията ни е общинска собственост и не могат да бъдат предприети ремонти по нея без съответното съгласие и разрешение от общината. Ако става въпрос за ремонт на класна стая, боядисване и т.н., това може да се прави по решение на училищното ръководство, но в случай на промяна на самата сграда е необходимо общинско разрешение.

А ето и последната информация:

На 17.10.2013г. са получени одобренията от Общината проекти

На 23.10.2013г. беше получено разрешителното за строеж

Шумните ремонтни дейности като разбиване, къртене, работа с машини, коване, кофриране, декофриране, наливане на бетон и др. се извършват само през неучебно време, но въпреки това ремонтните работи вървят сравнително бързо и ще приключат преди края на ноември.

Материала подготви: Катерина Колева, 9б

Какво ни очаква през ноември?

1 ноември - Ден на народните будители

3 ноември - Ден на българския художник

6 ноември - Международен ден на околната среда

8 ноември - Европейски ден на здравословното хранене

9 ноември - Международен ден за борбата с фашизма

10 ноември - Международен ден на младежта, Ден на свободата на словото в България

12 ноември - Световен ден на рекордите на Гинес

13 ноември - Международен ден на слепия гражданин, Световен ден на добротата

14 ноември - Световен ден за борбата срещу диабета

15 ноември - Световен ден на емигрантите

16 ноември - Ден на толерантността

18 ноември - Европейски ден на антибиотиците

19 ноември - Световен ден за борба с насилието над деца

19 ноември - Световен ден на тоалетната, Международен ден на мъжа

20 ноември - Световен ден на жертвите от пътни катастрофи

21 ноември - Световен ден на поздравите, Световен ден на телевизията

25 ноември - Международен ден за елиминиране на насилието срещу жените

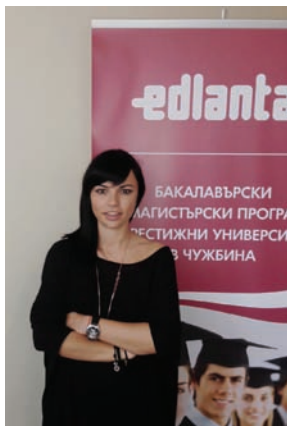
26 ноември - Международен ден на информацията

Материала подготви: Мария Чешмеджиева, 12 з

Специално интервю с
представител на ЕДЛАНТА
за Делта Те:

edlanta

Най-важните
въпроси за
кандидатстването

1. От колко време консултирате кандидат-студенти и в какво се изразява работата Ви?

Работя в консултантска агенция ЕДЛАНТА от две години и смея да твърдя, че обичам работата си. Моята работа е много интересна, разнообразна и не на последно място - изключително отговорна. Помагам на бъдещите студенти да изберат подходяща специалност, релевантна на съответния университет, и всичко това да се случи в избраната от тях държава. На пръв поглед изглежда лесно, но повярвайте ми - не е точно така

2. Колко време трае процедурата по кандидатстване?

Процесът на кандидатстване продължава около година. Важно е да се стартира навреме, за да не се пропусне някой от крайните срокове. Моят съвет към всички, на които им предстои кандидатстване в чужбина, е да започнат подготовката колкото е възможно по-рано.

3. На какъв принцип избирате университетите, с които работите?

Университетите, с които консултантска агенция ЕДЛАНТА си сътрудничи, предлагат разнообразни бакалавърски и магистърски програми, които представляват балансирано съчетание от теоретични знания и практически умения. Академичните постижения, инвестициите в материалната база на университета, и професионалната реализация на студентите - това са някои от критериите по които подбираме нашите партньорски институции.

4. Как стои въпросът с настаняването?

Ние винаги съдействаме на нашите кандидати при подаване на документите за настаняване. Например, във Великобритания на първокурсниците

задължително е осигурено място в общежитие за първата година, но има държави, в които университетите нямат собствени общежития, или местата за настаняване са твърде ограничени. В този случай търсим частни квартири.

5. Кои са предпочитаните места за обучение на българските студенти и защо?

Засега водеща е Великобритания, която привлича с високата академична репутация на университетите, разнообразните програми и отличните условия за обучение, настаняване, спорт, развлечения. Германия е на второ място заради липсата на учебни такси (плащат се само административни такси, които варират от 50 до 500 евро на семестър), както и възможността някои специалности да се учат не само на немски, но и на английски език. Следват Дания, Холандия, Швеция, където освен с достъпните такси или напълно безплатното обучение, привличат българските кандидат-студентите с начина на преподаване и възможността студентът сам да си избере учебната програма.

6. Какво става, ако студентът не остане доволен от университета, който е избрал?

Много интересен въпрос. За щастие това не се е случвало с мои кандидати. Преди всичко се старая да подготвя всеки един студент за всичко, което му предстои и ако възникнат допълнителни въпроси винаги правя проучване, държа постоянна връзка с университета. Винаги се допитвам до студенти, които следват вече там, което прави моята преценка по-точна и достоверна. Много е важно да сте подробно информирани за срокове, документи, финансиране, настаняване и да сте спокойни и уверени в това, което правите.

7. Какво ще посъветвате нашите съученици, на които сега предстои кандидатстване?

Преди всичко нека внимателно да помислят за какво точно искат да се занимават след като завършат и защо. Това решение, което всеки трябва да вземе сам! Да вярват във възможностите си и с усмивка, упоритост и самочувствие да постигат целите си.

Интервюто проведе: Лора Стоянова, 11в

University of Portsmouth

Макар и по-неизвестен сред британските университети, University of Portsmouth не остава по-назад по качество на обучението и възможности за бъдеща реализация. University of Portsmouth се намира в град Портсмът, разположен на южния бряг на Великобритания. Градчето впечатлява не само с красивото си старинно пристанище, но и с приятната и гостоприемна атмосфера. Само 90 минути делат жителите на Портсмът от столицата, Лондон. Университетът е създаден

през 1869 под името „Портсмътско и Госпортско училище по науките и изкуствата“ с цел да обучава млади инженери и занаятчии, които да работят в Кралската флота. Според The Guardian днес той се нарежда сред топ 50те университета във Великобритания за 2014 година. University of Portsmouth се слави с качествено образование, което може да постави основите на едно стабилно бъдеще след завършването му. Всички ученици имат право да избират между общежития или специално създадени къщички, които могат да се наемат само от възпитаниците на университета. И двете предлагат възможност за запознанство с други ученици и лесно приобщаване към средата. Университетът предлага програма за лесно приспособяване на чуждестранни ученици, която включва допълнителни уроци по английски и помощ при пристигането и опознаването на града. Главната цел на Портсмътския университет е да предостави на своите възпитаници иновативно и вдъхновяващо обучение, което да бъде основна опора в бъдещият им кариерен живот. От голямо значение за институцията е индивидуалното ориентиране и хода на академичното развитие, като при възникване на проблеми се назначава личен помощник. Освен това се набляга на въздействието „отвън“, много от учениците учат по специалности, които са ценени и акредитирани от много външни институции. Броят на завършили възпитаници, които веднага след дипломирането си са назначение, е по-голям от средния в повечето британски университети. И може би най-голямото богатство на University of Portsmouth е богатия избор от специалности. Икономика, изкуства и социални науки са малка част от възможните курсове. За повече информация може да посетите <http://www.port.ac.uk/courses/>.

Текст: Павлена Тодорова, 11-к

My Vote

„My Vote“ - това беше заглавието на проекта, който се проведе между 29 септември и 5 октомври в малкото градче Чивита - Кастеллана в Италия. Основната цел на проекта беше създаването на брошура, която да се разпространи сред младите хора, за да могат те да се запознаят с основните функции на Европейския парламент и да научат своята роля в неговото избиране. В последния ден от уъркшопа пълното съдържание на брошурата беше готово и изглеждаше изключително обещаващо. Въпреки това, все още предстои тя да бъде изготвена и видяна в съвсем завършен вид.

Другата цел на проекта беше така нареченият културен обмен. Българската и италианската група успяха да намерят общ език изненадващо бързо. Това помогна не само в безпрепятственото протичане на самия уъркшоп, но и в създаването на незабравими

моменти и, надявам се, трайни приятелства.

Текст: Ивелина
Илкова, 12-з

Емилия Крушков - педагогическият съветник на гимназията

Досега Делта Те провеждаше интервюта с учители. В този брой решихме да ви запознаем с педагогическият съветник на гимназията - госпожа Емилия Крушков. Ето какво сподели тя в интервю за Делта Те....

1. Защо избрахте професията си?

Просто не бях добра в нищо друго.

2. Откога работите в гимназията?

От близо две години.

3. Разкажете ни за интересните си моменти с учениците?

Всеки ден има такива моменти. За мен най-интересно е, когато работя в клубове с учениците. Най-голямо удоволствие ми доставя, когато с извънкласните дейности осъществявам желанията на учениците.

4. Какъв е личният ви девиз?

Той е свързан с професията ми - „Need to find the way - I can take you there”.

5. Музиката, която харесвате е?

Харесвам различни стилове музика - електронна, рап, джаз, ритъм.

6. Как прекарвате свободното си време?

Имам две деца и свободното си време обикновено прекарвам с тях или с приятели.

7. Какви са вашите мечти и бъдещи цели?

Бъдещите ми мечти са да видя децата си като успешни и активни граждани на България и света.

8. Какъв съвет бихте дали на учениците?

Бих ги посъветвала да се забавляват, да си живеят живота и да се усмихват повече.

Интервюто проведе: Мила Василева, 9б

Снимки: Силвия Богданова, 9г

Учителите говорят ...

Госпожа Елена Иванова за Деня на народните будители

1. Какво е за вас първи ноември?

Денят на будителите е само български празник, което означава, че няма друга нация, която така да жадува за духовно развитие и да чества дати като 1 ноември и 24 май. Трябва да сме горди, че за първи път той се празнува в Пловдив през 1909, а през 1922. Министерството на просвещението го прави официален празник. За мен това е ден, в който се прекланяме пред всички тези, които пробудиха народа ни по време на Възраждането и той успя да извоюва свободата си. Също така, това е и ден, в който винаги си спомням с огромна благодарност за всичките ми учители, от които получих толкова много знания и любов, които не пестяха сили и енергия, за да ни научат и възпитат. Всичко това, което сега знам и мога, до голяма степен го дължа на тях. Това е и ден за размисъл и лична равностметка, дали и аз като учител успявам като моите преподаватели да дам поне частица от себе си на учениците.

2. Смятате ли, че в България се отдава достатъчно уважение към празника на будителите, и този на учителите?

За съжаление днес не се отдава подобаващото уважение на този празник. Младите хора като че ли не го усещат в сърцата си и всичко остава само на думи.

3. Според Вас какво е отношението към съвременния учител?

Съвременният учител не е признат от обществото. Трудът му се омаловажава и никой не се замисля колко много сили и енергия влага той в ежедневната си работа, за да може да запали искрицата на желанието за знание и любопитството за възприемане на света около нас. Вероятно затова и ние учителите имаме вина, защото не винаги успяваме да го постигнем.

4. Какво Ви дава и отнема тази професия?

Тази професия ми дава много - любовта на учениците, която с нищо не може да се сравни. Много голямо е и удовлетворението, когато

виждаш, че си успял да ги научиш на нещо. А не е за пренебрегване и възможността и ти да се докоснеш до нещо ново, тъй като пътят на знанието е безкраен. Самото ежедневно общуване с младите хора ме зарежда непрекъснато с ентусиазъм и оптимизъм, което не се среща в друга професия. Естествено всичко това ми отнема и много сили и енергия, за да отвърна със същото на учениците.

5. Има ли човек, който бихте определили като будител на 21 век?

Не може да се определи само един човек като будител, и то на 21 век, който едва сега започва. Будителството е винаги цяла плеяда от писатели, поети, художници, композитори, учители и общественици.

6. Ще пожелаете ли нещо за празника на читателите ни?

Пожелавам ви да следвате пътя на знанието и той ще ви отведе до духовността и свободата.

Интервюто проведе: Паолина Манчева, 11к
Фотограф: Бойко Димов, 9в

Международен ден на европейските езици

„Колко чужди езика трябва да владее човек днес, за да бъде успешен?“ - това беше един от въпросите от анкетата, която се проведе сред ученици на ЕГ „Пловдив“ по повод Международния ден на европейските езици. Езиковите познания в днешно време са приоритет за много млади хора, защото чрез тях се увеличават шансовете за намиране на по-добра реализация и по-голям житейски успех. **От 2001 година** обаче изучаването на нови езици е и повод за празник в страните от европейската общност.

Денят на европейските езици се чества всяка година на 26 септември в 45-те страни членки на Европейския съюз. Европа разполага с уникално лингвистично богатство - на територията на съюза се **говорят 24 официални езика, 60 езика на малцинствените общности и над 130 езика на имигрантски малцинства**. В инициативата се включват милиони хора от всички членки на Евросъюза, участвайки в различни прояви с цел по-голяма информираност за езиковото многообразие на Европа и насърчаване на изучаването на чужди езици в училище и извън него.

По повод празника всяка година се организират разнообразни събития: спектакли, театри на различни езици, езикови курсове, телевизионни предавания, конференции, лекции пред ученици.

Тази година за първи път отбелязахме Денят на Европейските езици и в нашето училище. По повод празника учениците от всяка немска паралелка изготвиха информационни табла, направиха презентации и картички. Проведе се анкета в гимназията и **срещи с немския консул в Пловдив и библиотекарката от немската читалня в НБ „Иван Вазов“**.

ИНТЕРВЮ С КОНСУЛТО

По време на срещата с почетния консул на Федерална република Германия Пловдив **д-р Мариана Чолакова** от учениците и бяха зададени няколко въпроса, отговорите на които обобщихме така...

- Какво мислите за преподаването на чужди езици и по-специално за немския в българските училища?
- Образованието, което предлагат българските учебни заведения, е на добро ниво, но проблемът у нас е, че няма много добри възможности за реализация, което заблуждава много хора и ги кара да си мислят, че образователната ни система не е добра.
- Какво може да предложи Германия като най-развита европейска страна на младите българи, които са завършили добро образование и се стремят към работа във фирми с добра репутация?
- Не е задължително да се търси работа и образование в Германия. България също предлага добро образование и високоплатени работни места. Немският език обаче е винаги в плюс.
- Защо трябва да се изучават чужди езици? Какви са перспективите пред един млад човек със завършено образование и два или повече чужди езици?
- В днешно време е почти невъзможно да си намериш добра работа без да знаеш чужди езици, а английският вече не е достатъчен. Познаването на всеки един чужд език е от полза. Колкото повече, толкова по-добре.

АНКЕТА

Интересни са резултатите от анкетата, която проведохме сред ученици от 8, 9 и 11 клас на гимназията. Забележително е, че 8 от 10 ученици знаеха за Денят на европейските езици, като признаха, че са били информирани от училище.

Интригуващи са и отговорите на останалите въпроси. Всеки втори от запитаните е на мнение, че два чужди езика са нужни на съвременния човек, за да има добри шансове за реализация. 30 е процентът на хората, които смятат, че трябва да се владеят три езика, а един от десет смята, че познаването на четири или дори пет езика е важно предимство при намирането на работа.

Разнообразни са и мненията на учениците за това, откога трябва да започва езиковото обучение. Шест от десет смятат, че то трябва да започне от ранна детска възраст, например в детската градина. 20% са на мнение, че чуждите езици трябва да се изучават от 1 клас, толкова е и процентът на хората, според които е по-добре да не се избързва, а обучението да започне по-късно, до трети клас.

Всеки седем от десет ученици изучават чужди езици с цел по-добра възможност за реализация, 1/5 от анкетираните се нуждаят от езикови умения, за да комуникират по-свободно при пътуване в чужбина, а 10% посочват продължаването на образованието си в чужбина като основна причина да изучават чужд език.

Не на последно място, освен ден на чуждите езици, 26 септември е и празник, а какво е по-важно за един празник от забавлението. Ето някои интересни и забавни факти за езиците в Европа:

- В Европа се говорят общо около 225 езика. Това са около три процента от световните езици.
- Много езици имат около и над 50 000 думи, но в ежедневната си реч хората използват не повече от 1000.
- Езиците в света са в постоянна симбиоза. Английският се откроява като един от най-влиятелните езици, но същевременно той също бива изменян и допълван от другите езици.
- Близко половината от хората по света говорят по два или повече езика.
- Лондон е известен със своята мултикултурност. На територията му от 1,6 km² се говорят над 200 езика.
- Немците са пословично известни със склонността си към дългите думи. Те държат и рекорда за най-дълга дума на територията на Европа. Тя се пише с 63 букви и изглежда така:
das Rindfleischetikettierungsüberwachungsaufgabenübertragungsgesetz

и означава „закон за разпределение на задълженията по надзора за маркировката на говедата.“

- Ако се върнем по назад в историята обаче, първенството се държи от старогръцката дума, състояща се от 183 букви... **Lopado-temachoselacho-galeo-kranto-leipsano-drim-hupotrimmatosilphio-karabo-melito-katakechumeno-kichi-epikossuphophatto-peristeralektruon-opto-kephdlliokiglo-peleio-lagoio-siberio-baphe-traganopterugo**. Тя се използвала за салата, съставена от различни видове риба и морски деликатеси.
- Третата по дължина дума отново е немска: **Donaudampfschiffahrtsgesellschaftskapitänsmütze** и се използва за означаване на шапката на капитан на кораб, който плава по Дунав.
- Майсторството във владенето и развиването на някой език се изразява в неговите скоропоговорки. Ето някои интересни такива:
• **Zwei schwarze schleimige Schlangen sitzen zwischen zwei spitzen Steinen und zischen.** (Две тънки черни змии стоят между два остри камъка и съскат.)
• **Son: Dad, How much wood would a woodchuck chuck if a woodchuck could chuck wood?**
Dad: A woodchuck would chuck as much wood as a woodchuck could chuck if a woodchuck could chuck wood.

Статията подготви: Павел Павлов, 9 клас

Еко ден в ЕГ “Пловдив”

На 30.10.2013 се проведе традиционният екоден в Езикова гимназия „Пловдив“. Ученици и учители обединиха усилия в името на каузата да направят средата около училищната сграда по-чиста и по-приятна. Преди началото на почиствателната дейност в класните стаи се проведе инструктаж за поведение при случай на природно бедствие, след което бе извършена учебна евакуация, онагледяваща правилната реакция в такава ситуация. След като всички се събраха в училищния двор, на класните ръководители бяха раздадени чували за отпадъци, ръкавици и различни градински инструменти. Дейностите и районите бяха разпределени както всяка година между класовете. Някои събираха листна маса, други почистваха отпадъци, а трети озеленяваха площи. Всички ученици и учители бяха изключително отдадени и въпреки че имаше недостиг на инструменти, те не се предадоха и продължиха работата с подръчни материали. Дейността на всички паралелки беше инспектирана от специална оценителна комисия, която по-късно трябваше да обяви отборните победители. Всеки клас пък трябваше да определи най-дейният от класа, който да получи индивидуалния приз. Наградите бяха осигурени от ученическия парламент. Резултатите на „зайците“ бяха изключително високи, но в крайна сметка победител стана 8 „и“ клас. Поради трудния район, върху който работеха деветите класове, техните постижения бяха по-слаби. Все пак 9 „ж“ клас получи най-много точки и закономерно грабна наградата. При десети и единадесети клас съревнованието беше изключително оспорвано, защото няколко класа имаха еднакъв брой точки. Като крайни победители обаче излязоха 10 „г“ и 11 „д“ клас. При „старшите“ решението също беше много трудно, но накрая надделя 12 „в“.

Текст: Катерина Колева, 9б
Снимки: Йоана Терзийска, 11а

А сега ще ви представим част от изгряващите звезди на ЕГ-то.

Paranormal

След благотворителният концерт с участието на ученици от нашата гимназия, ние решихме да ви представим Paranormal. Делта Те проведе интервю с Кристиан Николов (11г), който е вокалист и китарист в групата.

1) Кои са членовете на Paranormal и как се събрахте като група?

- В момента, current line up-а на групата се състои от Кристиан Николов (Аз), Анастас Анастасов и Христиан Коев. Групата се роди едва ли не като спонтанна идея между мен и Анастас в 7 клас. Решихме да се хванем сериозно и да видим дали амбициите ни могат да ни отведат някъде.

2) Има ли някакъв символ зад името ви, как го избрахте?

- Аз го избрах, няма конкретен символ зад него, всъщност даже май аз съм единствения в групата, който вярва в такива неща, хаха.

3) Кои групи са вдъхновението ви?

- Ммм.. доста са, да кажем главно - Viperfish, Muse, Arctic Monkeys, System of a Down.

4) На 31ви Октомври станаха две години от първия концерт на Paranormal. Как бихте ги описали и кои са най-запомнящите се моменти?

- Спомняме си всички моменти - многобройните часове репетиции, гафове на сцената, фактът, че 2 пъти някой е изпуснал влак и сме оставали в различни градове в дни на концерти. Общо взето преживяванията са забавни и се радваме, че са ни запълнили времето.

5) Колко концерти сте имали досега, имате ли своя любимо представяне?

- За точен брой не знам, предполагам над 30. Любимо представяне ще е Halloween тази година.

6) А колко от тях са били извън Пловдив? Какво е чувството а свириш пред напълно непозната публика?

- Ами поне 4-5. Чувството е страхотно, защото все пак получаваш позитивна реакция от хора, които за пръв път се запознават с теб и начинът, по който звучиш.

7) Ходили ли сте на някакви конкурси? А какви са били резултатите, как бихте оценили преживяното?

- Да, тази година присъствахме на ежегодния ПОП-РОК фестивал в Несебър и сред най-разнообразни групи от България спечелихме за най-добра авторска песен. Преживяването беше незабравимо, защото освен признанието от журито, което получихме, имаме и страхотната възможност да се запознаем с много талантиливи музиканти от цялата страна.

8) Музиката само хоби ли е, или искате в бъдеще да се заемете и по-сериозно с нея?

- За сега е само хоби, а това дали ще се занимаваме по-сериозно с нея зависи от начина, по който ще се развият нещата в бъдеще.

9) Имате ли някакъв съвет към тези, които тепърва сформират своята група? Какви са първите крачки?

- Хаха, ами малко иронично ми звучи този въпрос, тъй като аз все още съм на мнение, че предприемаме първите си крачки, но за тези, които тепърва сформират група - може би да правят всичко с желание на първо място.

Интервюто проведе: Мила Темнялова, 11к

Коменски - Beautiful nature, Natural Beauty

Да опознаеш чуждата култура, да създадеш прекрасни взаимоотношения с ученици от други страни, да видиш как познанията по език се превръщат в мост към приятелство - независимо от националността... Всичко това ни предостави интернационалният проект Коменски - „Beautiful nature, natural beauty”. В предпоследната седмица на октомври, ние, учениците от ЕГ”Пловдив”, бяхме домакини на тази чудесна инициатива. А наши гости бяха деца от Турция, Финландия и Германия, заедно с техни учители. За една седмица заедно, ние постигнахме много. Наша основна цел бе да научим повече за природата на чуждите страни, да се замислим заедно върху това как можем да съхраним прекрасни природни обекти. А това бе основна задача и на презентациите, които всяка група представи в гимназията.

А за да опознаят нашия ученически живот такъв, какъвто е, ние заведохме нашите гости и в гимназията, където те станаха част от учебния процес. Езикът не беше пречка за тях, защото те бяха топло посрещнати от нашите съученици, с интерес наблюдаваха процеса на преподаване, сравняваха и разказваха за часовете в техните училища. И под топлото октомврийско слънце ние направихме разходка сред улиците на стария град, разказвайки позабравени и от нас, пловдивчаните, легенди, а вечерта завършихме в ресторант „Мегдана” с

традиционна българска музика и танци. Прекрасна бе инициативата на ЕГ”Пловдив” да организира екскурзия за участниците в проекта в живописните Родопи. И докато българските ученици се дивяха на Ягодинската пещера и Дяволското гърло, но и не пропускаха да споменат колко е студено, то техните гости от Финландия намираха температурата за напълно нормална. Тук ние, домакините се превърнахме в преводачи, доказвайки за пореден път уменията на нашите ученици да комуникират добре както на английски, така и на немски език.

Студеното време в планината не попречи след това всички да се съберем заедно отново на една мултикултурна вечер, да танцуваме български хора, да пеем немски песни, да изиграем финландски и турски танци. Настроението поддържаше и господин Мирослав Атанасов, който свири за нас на китара, кавал и тамбура и **заедно с Димитър Киров от 12в.** Вечерта не мина и без вечни хитове, модерна музика, танци до късно. Особено приятна изненада бе за господин Атанасов и тортата, поднесена от учители и ученици за него по случай рождения му ден, а това направи вечерта още по-незабавима.

Къде доспали, къде не, на другата сутрин отново тръгнахме към Пловдив, като по пътя посетихме музикалното училище в Широка лъка, Чудните мостове и Бачковския манастир.

Последният ден за участниците бе предвиден като свободен. И точно за нас, групата с деца от Финландия, това бе може би един от на-хубавите дни. Не бихте ли се почувствали и вие добре, чувайки как някой с **ентузиазъм се опитва да се научи да брои на български**, не бихте ли се радвали да видите как един обикновен ученик от друга държава иска да научи повече за вашата култура, за вашите обичаи, не би ли изпълнило с умиление сърцето ви моментът, в който една чужда ученичка се опитва да научи кирилицата и да прочете даден етикет? Изпратили залеза заедно на Гребната база, ние не искахме този ден да свършва, защото на другата сутрин трябваше да изпратим и тях. Една сутрин,

изпълнена с **умиление, прегръдки и сбогувания**, сутрин, от която неволното припяване на Дино Киров “Time to say goodbye...” още звучи в съзнанието ми. Но аз знам...някъде там...на хиляди километри от тук имам още приятели...имам приятелка, която ми писа още същата вечер, за да ми каже, че България ѝ липсва, приятелка, която като един страничен наблюдател успя да **види красивото на нашата страна**, успя да **обикне хората**, успя да ме накара както да прогледна **колко красиви кътчета имаме**, така и да се почувствам истински значима, да знам, че някъде една звезда ще блести, носейки спомена за едни прекрасни дни.

Текст: Мария Чеимеджиева, 12з
Снимки: Димитър Киров, 12в
Младен Кафалиев

Осем незабравими дни на запад от България - или екскурзията на ЕГ-то до Церн

Изминаха почти пет месеца, откакто се завърнах от тази незабавима и изпълнена с много емоции екскурзия. Сега стоя пред компютъра, връхлетяна от толкова много спомени и невероятни преживявания из Европа. Затова по-добре да започвам.

След цяла година очакване, най-после дойде тридесети юни. Не само краят на учебната година, но и началото на нашата екскурзия. Това беше първият път, в който излязах извън страната и изключително много се вълнувах.

Настъпи и дългоочакваният от мен трети юли. Рано сутринта всички бяхме пред хотел Тримонциум, откъдето тръгнахме за Швейцария. Пътувахме през Сърбия, видяхме Белград, минахме и през Хърватска и **след 17 часа път** пристигнахме в столицата на Словения - Любляна. След толкова часове, прекарани в автобус нямаше търпение да се настаним в хотела, да се наспим и да се подготвим за пътуването през следващия ден, когато ни очакваше още много път - към Женева.

Минахме през прохода Симплон. Гледката, която се откри пред мен, бе пленителна. Величието на тези планини накара всички в автобуса да станат и да „залепят“ фотоапаратите си за прозорците. По-късно видяхме и известното Женевско езеро, второто по големина езеро в Европа, от което също се откриваше невероятна гледка към **величествените Алпи**.

На третия ден от нашата екскурзия трябваше да посетим **CERN (European Organization for nuclear research)**, **разположен на територията на две държави - Франция и Швейцария**. Когато пристигнахме ни посрещнаха изключително дружелюбни българи, които бяха нашите екскурзоводи там.

Първото ни посещение беше на **ATLAS- единият от четирите детектора разположени по дължината на големия адронен ускорител на частици**. За щастие започваше профилактика на детекторите и имаше възможността да слезем на 100 метра под земята и да го видим.

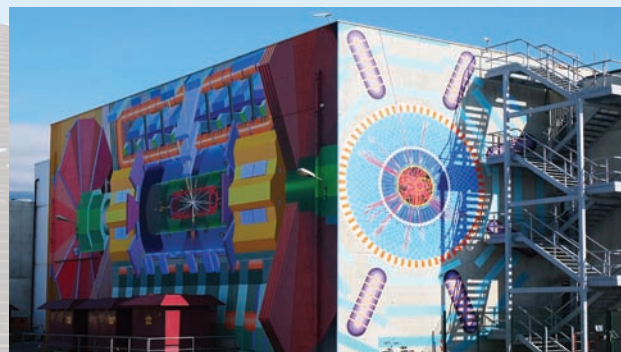
След това слушахме лекция като въведение в CERN, която много ни помогна да разберем какво се случва в детекторите и в ускорителите и каква работа се извършва в CERN. Стана обяд и за това се отправихме към ресторанта. Колкото и изненадващо да звучи, това беше едно от местата, които най- силно ме впечатлиха. Ресторантът приличаше на сбирка на нациите, около мен беше пълно с хора от различни раси, говорещи различни езици, от различни държави, дори континенти. Всичките тези хора бяха усмихнати, щастливи, ентузиазирани, мотивирани, което ме накара да се чувствам прекрасно. Следващата ни дестинация - **дворецът на обединените нации**. Там видяхме толкова различни и интересни зали и коридори. Не съм си представяла, че едно толкова официално място може да бъде толкова артистично и богато украсено. Впечатли ме, че всичко там е подарък от някоя държава дори плочките по пода и стените. А разхождайки се из коридорите може да видиш най-различни картини от цял свят.

Продължихме с разходка из Женева. Ако има място, на което бих се върнала, това определено е **Женева**. Всичко беше толкова подредено и чисто. В стария град видяхме Цветния часовник, чиито 6000 цвята се променят всеки сезон и катедралата „Св.Петър“. За съжаление останахме малко разочаровани, защото не успяхме да видим **най- големия фонтан на Европа, разположен на брега на женевското езеро**, който тогава беше спрял. И Като любител на шоколада нямаше как да изпусна тази възможност да опитам вкуса на прочути швейцарски шоколад.

Следващият ден отново започна в CERN. Групата ни бе включена във физичен експеримент за **наблюдаване на космично лъчение в детектора на частици, които сами изградихме**. Експериментът бе ръководен лично от директора на образователния отдел в центъра, Мик Стор. Посетихме залата, в която в реално време се регистрират частици от детектора AMS / алфа-магнитен спектрометър/, монтиран на международната космическа станция. Разгледахме и главното управление на компютърния център, както и на всички ускорители. Чухме увлекателни лекции за работата на Големия адронен колайдер под земята и детекторите, чиято задача е да регистрират „Божествената частица“ - Хигс бозона. Денят ни продължи с посещение на Анеси - малко градче, което се намира в Алпите. Наричано още втората Венеция заради канала в центъра на града. Горещо ви препоръчвам да опитате от сладоледта там - една от атракциите на Анеси. През петия ден от нашата екскурзия посетихме Веве, родният град на Чарли Чаплин, в който се намира и сградата на шоколадите Нестле.

Продължихме към следващото градче разположено на женевското езеро - Монтрьо. Там разгледахме **замъка Шийон**, чиято атмосфера - на дворец и завор, успя да ме принесе в Средновековието.

А след това...към **Милано**. Следваше разходка по запомнящия се център на града, където може да седнете на някое заведение и да се насладите на ароматното италианско кафе. Посетихме не по-малко запомнящата се миланска катедрала, чиято архитектура успя да впечатли дори и мен - едно шестнадесетгодишно момиче, което няма почти никаква представа от архитектура.

Следващото лято екскурзия с обучение в Церн отново ще бъде организирана! За повече информация - госпожа Кацарова - физика!!

Разходката си продължихме из Северна Италия, отправяйки се отправихме към Верона. Обиколихме площад Ебре, посетихме къщите на Ромео и Жулиета и се насладихме на вкуса на италианската паста.

След нощувка край Верона, автобусът потегли към **последната ни дестинация - Венеция**. Там ни чакаше корабче, което ни отведе до града. Слязохме на площад Сан Марко, минахме през моста на въздишките и двореца на Дожите. Ободрени от венецианското кафе, тръгнахме към моста Риалто, като минахме през тесните, но очарователни венециански улички.

След това пътят ни продължи към Загреб, Хърватия, където щеше да бъде последна ни нощувка.

Дори и незабравимите преживявания имат край. Разходихме се из толкова световно известни градове, видяхме толкова известни в цял свят забележителности за тези седем дни, че дори не можах да повярвам. Всичко беше уникално, незабравимо, интересно и забавно. Като пътувах в автобуса за България си мечтаех да върна времето седем дни назад и да преживея тези емоции отново, но времето е пред мен и съм сигурна, че някой ден отново ще мина през тези невероятни места, резултат от труда и ума на човека и величието на природата.

Опознайте и вие света, за да го обикнете.

А аз нямам търпение да разбера какво ново приключение ме очаква следващото лято.

Автор: Невена Димитрова, 10 е клас
Фотограф: Елица Георгиева, 10 е клас

Студенти по медицина в България разказват за Делта Те...

Лиляна Трифонова,
випуск 2012

1. Защо избра да останеш в България?

Единствената причина да остана в България бяха родителите и приятелите ми. Дори и 1 ден не мога да изкарам без тях, представям си какво би било ако ги няма до мен цяла година..

2. **Липсва ли ти английската?** Ужасно много. Никога не съм предполагала, че толкова много ще ми липсват дните в училище. Дори ставането рано, когато съм първа смяна, прибирането вкъщи късно, ако съм втора...със сигурност бих се върнала да изкарам още някоя друга година :))

3. **Доволна ли си от избора на университет?** - Доволна съм и смятам, че направих правилния избор. Мисля, че МУ"Пловдив" е най-елитният университет в града и в България като цяло. Държи се на сериозна подготовка (естествено можеш да си позволиш да отидеш не много подготвен, случва се), но от страна на студентите се държи също толкова много и на забавлението. Разбира се, по време на сесията трудно се намира време за бар или кръчма, но сесията продължава месец и малко...през останалото време се наваксва с купоните.

4. **С кое ти беше най-трудно да свикнеш?** С тежките учебници, думите на латински, якото зубрене и малкото време за учене. Имам още 4 години да се опитам да свикна !

5. **Какви са плановите ти за бъдещето след университета?** След университета искам да уча, живея и работя в България. Мисля, че тук има не по-малко възможности за реализация, отколкото в чужбина. Да, разбира се, заплащането винаги ще бъде по-малко, но тук ще бъдат приятелите ми, семейството ми, работата ми и всички ще говорят на български, защото ще си бъда у дома. И въпреки че заплащането едва ли - както казах - ще бъде толкова високо, лично аз смятам да се постарая да си осигуря охотен живот и да имам всичко, от което имам нужда !

1. **Защо избра да останеш в България?** И аз понякога това се чудя... Не, шегувам се. Останах тук, защото по мое мнение и тук имам голям шанс за бъдеща реализация. Вярно е, че положението в България във всички сфери е меко казано зле. Но ако един човек има желание да постигне нещо, то той може да го постигне, пък ако ще да е и в Северна Корея. Хм... не че сравнявам България със Северна Корея, или може би я сравнявам... Другата причина, поради която останах, е че животът в чужбина не ми допада. Истината е, че България дава много добри шансове за добър живот, макар и по-трудно постижим.

2. **Липсва ли ти английската?** Ако има нещо, което може да ме накара да се усмихна във всеки един момент, то това е Английската. Не мога да кажа, че ми липсва, защото все пак живея в Пловдив и мога да отскоча до нея винаги... Е, тя е така разположена, че си е цяло извънградско пътуване, но няма нищо. Несъмнено ми липсва класът ми. Тук искам да добавя, че се чувствам горд с това, че съм бил ученик в Английската гимназия. Всички настоящи и бъдещи ученици трябва да

Любомир Шенчев, випуск 2012

1. Защо избра да останеш в България?

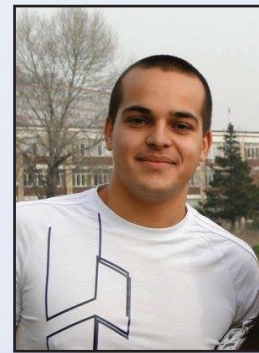
Истината е, че никога не съм искал да продължа образованието си в чужбина. Не знам дали е защото ме мързеше да уча английски и немски, или просто ме е страх да не ми хареса прекалено много. В България има достатъчно възможности за реализация в различни сфери и с повече труд се постига всичко. Смятам, че ако човек не намира дори и едно позитивно нещо тук, няма да го намери и на друго място.

2. **Липсва ли ти английската?** Училището ми липсва определено. Пет години с едни и същи хора, но така и не ми омръзнаха. Нормално е, когато се качваш на по-горна стълба в живота предната да ти е мила, това е знакът, че все пак търпиш някакво развитие. Напред всичко е хубаво.

3. **Доволна ли си от избора на университет?** Определено не съжалявам за избора си. Впечатлен съм от преподавателите, наистина много интелигентни и разбрани хора (с малки изключения).

4. **С кое ти беше най-трудно да свикнеш?** Че нямам час на класа. ...Най-вече с фактът, че едни от най-близките ми приятели заминаха за чужбина и с всяка година ще се отдалечавам от тях, и след 10 години може да сме просто познати.

5. **Какви са плановите ти за бъдещето след университета?** Насочил съм се към хирургията. Може би пластичен хирург.

Тодор Георгиев, випуск 2012

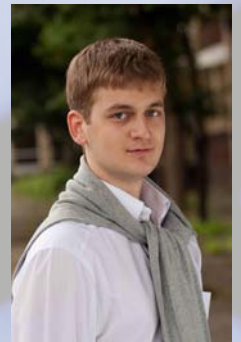
1. **Защо избра да останеш в България?** Избрах да остана в България, защото тук съм роден, а "камъкът си тежи на мястото". И честно казано, вярвах и все още малко вярвам, че нещата тук ще се оправят, но надеждите ми вече се изпаряват.

2. **Липсва ли ти английската?** Да - естествено, че ми липсва - приятелите, учителите, часовете. Чак сега осъзнавам какво ми е дало училището и няма да го забравя.

3. **Доволна ли си от избора на университет?** Да, доволен съм в общи линии. Както винаги има още много какво да се желае, но аз се радвам, че имаме страхотна база, много материали, с които можем да работим, преподавателите са утвърдени в областта си, много от тях са изнасяла лекции в чужбина. В МУ има страхотни екипи и обстановката, в която се учи е изключително приятна.

4. **С кое ти беше най-трудно да свикнеш?** Може би най-трудно свикнах с бързите темпове, с които се взема материята, но това че е трудно, не означава че не се свиква бързо.

5. **Какви са плановите ти за бъдещето след университета?** Имам доброто желание да остана в България и реалистичното желание да продължа обучението си в Германия. По-скоро ще изпълня второто, защото както вече казах: "Надеждите ми, че в България нещата ще се оправят, вече се изпаряват" Наскоро четох статия, в която малди лекари споделят защо заминават в чужбина, Освен заплащането, което е водещ мотив при всички, други причини бяха отношението на българското общество към лекарското списание, както и нежеланието на професори и доценти да предават всичките си знания, за да не им вземем хляба. И тук не е важно какво можеш, а кой те праща.

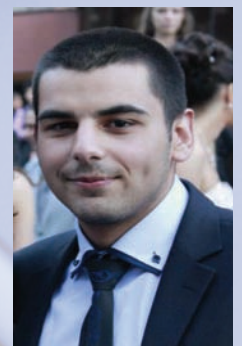
са горди с това, че са част от най-доброто училище в България. Показват го матурите, университетите, в които учим след нея, и постиженията на нашите съученици. Напоследък научавам от "интелигентни" журналисти за упадъка на Езикова гимназия "Пловдив". Даже няма да си правя труда да коментирам подобни глупости. Надявам се само скоро да се сложи край на проблемите в ръководството на гимназията - и във връзка с това искам да ви напомня какъв е бил девизът ни едно време : "Кирковец под сянка не седи, кирковец сянка пази!"

3. **Доволна ли си от избора на университет?** Доволен съм от Медицинския и се радвам, че направих този избор. Е, понякога тялото ми не мисли по този начин, особено по време на изпитна сесия, но усилиято си заслужава. Доволен съм и от това, че голяма част от колегите ми са бивши съученици. Горещо кат Английската, но по-трудно, както казва едно момче от стария ми клас.

4. **Разкажи ни някоя комична ситуация от университета?** Шоуто е на макс, както се казва. Без комични ситуации човек би полудял, особено под голямото напрежение от упражненията и лекциите. В университета наистина е трудно и трябва да се търси баланс между сериозното и несериозното. За конкретна комична ситуация не мога да се сетя, всеки ден изниква по нещо. Всъщност се сетям, но това, което мога да разкажа, не е подходящо за тук.

5. **С кое ти беше най-трудно да свикнеш?** Най-трудно ми беше да свикна с това да уча системно. Не че в Английската не се учи системно, но разликата е голяма.

6. **Какви са плановите ти за бъдещето след университета?** Засега плановите ми са да изразна възможно най-много в сферата на медицината и да стана добър лекар. Надявам се да успея да се реализирам в родината си, но бих се възползвал от възможността да опитам и в чужбина. По мое мнение, всеки млад човек трябва да попътува, но не да отпътува. Това дава по-широк мироглед и спомага за изграждането на личността.

Интервюта
проведе: Габриела
Георгиева, 12к

Роботи, подобни на змии, заменят марсоходите?

Червената планета най-вероятно ще бъде колонизирана с помощта на пълзящи като змии роботи твърдят норвежки учени, разработили новите устройства. Екип от Научнотехнологичния институт в град Трондхайм твърди, че подобни на влечуги апарати ще бъдат по-добре адаптирани към условията на Червената планета, отколкото колесните марсоходи, които сега изпращаме там. Змиевидните машини ще могат по-лесно да взимат проби от труднодостъпни места. Норвежката изследователска група е разработила пълзящия робот Wheeko, който се състои от 10 свързани и съчленени сферични модула, приличащи на гигантска огърлица. Всеки от тях има по два мотора, но те са покрити и с пасивни колела, което позволява на устройството да пълзи. Оформя се идея пълзящите апарати да се прикрепват към марсоходите от рода на "Кюриосити" и да бъдат пускани на терена там, където има трудни за изследване обекти.

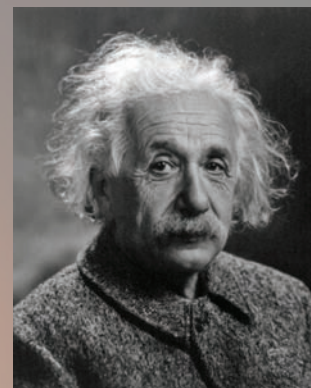
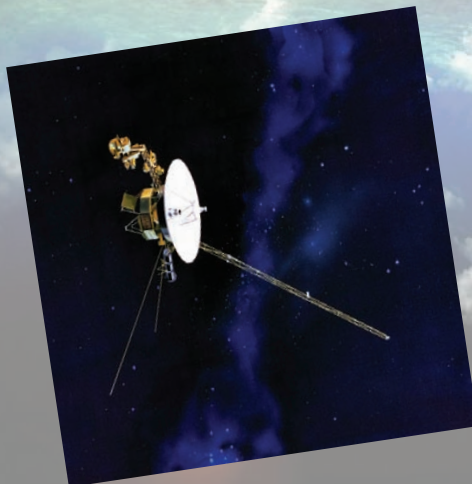
НАСА търси доброволци за "70 дни лежане"

НАСА набира срещу заплащане доброволци, които трябва да лежат в легло в продължение на 70 дни, за да изследват ученият въздействието на микрогравитацията върху тях. Мързеливците ще се излежават в щаб-квартирата на американското космическо ведомство в Хюстън и ще получават по 3000 британски лири на месец. По време на експеримента участниците ще трябва да държат стъпалата си над нивото на главата 24 часа в денонощието. Те ще имат право да гледат телевизия, да играят на компютърни игри и да сърфират в интернет. Учените установили, че лежането в кревата може да се използва като експериментален аналог на космическите полети. Когато главата е леко под нивото на стъпалата, се наблюдава подобен на безтегловността ефект. В края на 70-дневния експеримент специалистите ще тестват мускулната сила, здравината на костите, сърдечносъдовите функции и психичното здраве на участниците. Получените данни ще влязат в употреба при подготовката на бъдещи продължителни мисии в космоса.

Материала подготви: Иван Желязков, 11е

Науката днес

Делта те започва нова рубрика, в която обект на интерес ще бъдат всички последни открития, свързани с науката...

*„Всеки е гений. Но ако се съди по способността на една риба да изкачи някое дърво, тя ще живее целия си живот смятайки, че е глупава.“
Алберт Айнщайн, носител на Нобеловата награда за физика през 1921г.*

Официално: "Вояджър" напусна Слънчевата система

Космическата сонда "Вояджър 1" е напуснала Слънчевата система, превръщайки се в първия създаден от хората обект, който навлиза в междузвездното пространство. Сондата "Вояджър" е с размерите на малка кола и е оборудвана с уреди за измерване на магнитните полета, космическите лъчи и слънчевия вятър. "Сега когато вече имаме тези нови ключови данни, смятаме, че човечеството е направило историческа крачка за навлизане в междузвездното пространство", заявява Ед Стоун, ръководител на научната програма на космическата мисия в Калифорнийския технологичен институт. Според астрофизиците сондата "Вояджър", която в момента се намира на над 18 милиарда километра от Слънцето, е излязла от хелиопаузата - граничната зона на Слънчевата система. Очаква се "Вояджър 2" да достигне близката си след около 3 години. След като изчерпят ядреното си гориво, двете сонди ще изключат инструментите си, което се очаква да стане около 2025 г.

Чужд език за месец-два...??

Да проговориш чужд език свободно в рамките на по-малко от два месеца?

"Да-да" - ще кажат някои - "Това е невъзможно".

Може би за повечето от нас тази идея звучи фантастично, но не и за професор Лозанов-основателят на метода „Сугестопедия“. Покойният учен прави първи стъпки в тази сфера през 1965г, когато провежда един на пръв поглед смехотворно дързък експеримент - да научи хора, които никога не са се занимавали френски на 1000 думи в рамките на няколко часа. Резултатът е поразяващ - курсистите са запомнили около 95% от заучените думи.

Небивалият успех на д-р Лозанов бързо набира популярност - изписват се многобройни статии, изнасят се научни лекции по целия свят, ЮНЕСКО признава сугестопедията за най-добрият метод в образованието и го предлага за приложение във всички учебни заведения по света.

Всичко това продължава до фаталната 1980-та година, когато професорът е спрял на границата и задържан под домашен арест... за 10 години!

След освобождаването си ученият получава покана от самия австрийски президент да създаде педагогически институт далеч от родината си. Той не се поколебава да замине.

17 години по-късно методът възкръсва отново на територията на страната ни. Той е основан на редица техники и умения от страна на учителя, но за това пък е изключително ефективен за учениците.

Материала подготви: Нина Желязкова, 11и

Преподавателят се вживява в ролята на истински актьор - той се появява в класната стая с чужда самоличност и име, традиционно за езика, който се изучава. По този начин бариерата между двете страни бързо пада - учениците също избират своите имена, професии, родни места...

Четат се текстове, съпроводени с музика, характерна за съответната страна. Учителят говори спокойно, но ентусиазирано, вдъхва доверие. Първите дни само се говори, за да се настроят учениците на новата вълна. По-късно думите започват да се изучават писмено, като домашни не се дават, за да не внушат на учениците, че има много трудности за усвояване. Играят се много игри и се водят диалози. Паметта изцяло се потапя в атмосферата на чуждия език.

Може да се каже, че проф. Лозанов е взел пример от децата - те научават родния си език най-добре поради факта, че цялото им обкръжение го говори. Така - малко по-малко - те започват да наизустяват определени думи, докато не усвоят естествено ритъма, словореда и граматиката на изреченията.

Някой ден ще се срамуваме да признаем пред децата си колко време сме прекарали в изучаването на чужд език по „традиционните“ методи. Да се надяваме, че дотогава сугестопедията ще бъде въведена като форма на обучение във всяко едно училище. 16-годишна ученичка ще може знае френски, руски, английски, фински и каквото ѝ душа поиска перфектно, и то без да е Вундеркинд.

Пореден успех за Английската ...

След като миналата година ви разказахме как наши ученици спечелиха състезание, свързано с въпроси за Европейския съюз, сега ние говорихме с тях отново, за да разберем как те са използвали своята награда - а именно пътуване до Брюксел и посещение на Европейските институции.

Интервю с: Хатидже Осман, 12б

1. Кога и по какъв повод се състоя посещенията ви в Брюксел?

Посещението ни в Брюксел се състоя на 25-26.09. Тъй като участвахме в едно състезание във връзка с 9-ти май, Денят на Европа, и отборът на нашето училище победи. Пътуването беше една от наградите за победителите.

2. Защо реши да участваш в състезанието, свързано с Деня на Европа?

Състезанието беше организирано с цел да запознае младите хора по един атрактивен начин с Европейския съюз - какво представлява и каква е историята на създаването му, как функционира ЕС, какви са правата на гражданите му и т.н.. Това бе достатъчно, за да ме мотивира да участвам, но и наградата не можеше да се пренебрегне.

3. Каква беше целта на екскурзията?

Екскурзията беше като естествено продължение на целта на състезанието и на проекта като цяло: да видим институциите на ЕС на живо и протичането на работата в тях, да се запознаем с възможностите за обучение и професионална реализация в страните от ЕС като граждани на обединена Европа.

4. Кои бяха другите участници в групата?

Групата от ЕГ „Пловдив“ се състоеше от 8 ученици от моя випуск. Всъщност ние бяхме най-младите. Бяхме също и единствените ученици, които посетихме Брюксел благодарение на победата ни в такова състезание. Останалите участници бяха студенти от цяла България, поканени поради една или друга причина от същия евродепутат. Цялата група, която пътуваше от България със същата цел, се състоеше от около 30 ученици и студенти.

5. Какво видяхте в Брюксел и посетихте ли други държави освен Белгия?

Бяхме единствено в Брюксел, тъй като целта беше да посетим европейските институции там - Европейската комисия, Европейския парламент, посетихме също Постоянното представителство на България, Комитета на регионите. Беше организирана обиколка на града, имахме и свободно време, затова успяхме да се запознаем и с забележителностите на Брюксел.

6. Какви са впечатленията ти от екскурзията?

Смея да твърдя, че организацията беше впечатляваща. Изнесоха ни доста интересни и полезни за всеки европейски гражданин презентации. Лично за мен най-впечатляващо беше посещението ни на заседанието на Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните - дискусиите, преведени на всички официални езици на страните от ЕС, бяха за такива детайли в определена сфера, за които дори не бихме подозирали, че може да създадат проблем.

7. Има ли конкретна интересна или забавна случка, която би искала да споделиш?

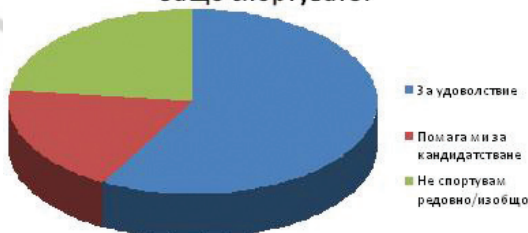
Доста забавни моменти имахме във всяка една от институциите, в хотела в центъра на Брюксел, който беше китайски, телевизията беше китайска и всичко останало. Мога да споделя един от тези моменти: Бяхме на официална вечеря с евродепутата, който ни покани, но същата вечер имаше волейболен мач на националния отбор. Успяхме да намерим начин да го гледаме в ресторанта благодарение на съвременните технологии. Асистентите на този евродепутат, а и самият той, минавайки покрай нас, останаха да гледат и едва сдържахме емоциите си. Дори и на хиляди километри, определено тези хора милеят за родината си.

Интервюто проведе: Нона Кичукова, 12г

Как спортуват ЕГ-то?

Тъй като спортът е едно от любимите занимания на нашите връстници, решихме да проучим какво спортуват учениците в Английската. Затова направихме проучване сред випуските. Оказва се, че голяма част от тях не спортуват редовно, а цели 11 процента - изобщо. От спортуващите и момчетата, и момичетата тренират еднакво усилено. Повечето го правят за удоволствие, а някои смятат, че ще им помогне с кандидатстването в чужбина. И сред двата пола фитнесът е любимото спортно занимание. Момчетата предпочитат уличния му вариант - Стрийт Фитнес, а също и любителския футбол с приятели. Ските и баскетболът са също предпочитани за отмора. Сред състезателните спортове пък доста разпространени са гребането и плуването. Съучениците ни също тренират волейбол - нещо повече, оказва се, че са много добри в него - не можем да пропуснем миналогодишната титла за първо място на волейболния ни отбор!

Защо спортувате?

Какво спортувате?

Да учиш в Harvard - мечта или реалност?

Миналата година Делта Те публикува част от интервю с възпитаник на Харвард. Сега Ви даваме възможност да прочетете и останалата част от него...

Харвард" има репутация на едно от най-елитните висши учебни заведения в света. Университетът е бил в продължение на векове символ на засилена интелектуална и културна дейност. Повече за университета разказва неговият възпитаник Веселин Атанасов, 31, от Асеновград.

Разкажи за ученическите си години в България?
Откъде започна и къде стигна?

След като завърших **основно училище „Ангел Кънчев“ в Асеновград**, имах голямо желание да уча бизнес и икономика и целта ми беше да вляза в икономически техникум. Тъй като вече бях учил английски език доста години на частни уроци, реших, че не искам да уча в езикова гимназия. Не ми достигна балът за няколко стотни за икономическия техникум в Пловдив и затова **избрах икономическия в Смолян**. Впоследствие започнах да се занимавам активно с дебати и бях в училищния отбор преди завършването. **Асоциация „Дебати“** ми отвори за това колко различни и интересни хора, професии и дейности има по света, особено в състезанията, в които имаше участници от чужбина.

Кога и защо реши да заминеш да учиш в Щатите?
Специално решение ми да се опитам да кандидатствам в САЩ дойде в **четвърти курс в техникума**, след като придобих достатъчно смелост, желание и амбиция. А да ти призная, винаги съм бил голям мечтател и никога не съм приемал реалността, която ме е заобикаляла като нещо, с което човек трябва до се примирява. Една сутрин просто отидох в Отвореното Общезитие и ги попитах какво трябва да направя, за да ме приемат да уча в Щатите. От там леко с присмешка ми казаха, че ако нямам богати родители, или ако не съм от ония престижни езикови гимназии, няма как да стане. И така започна един процес на постоянни совалки между Отвореното Общезитие, Fullbright и **фондация „Св. Кирил и Методий“**, откъдето си намерих учебници за TOEFL и SAT и книги относно как се кандидатства в US. Ни ме беше лесно изобщо. Дори имаше един период, в който почти се отказвах, защото всичко струваше много пари, средства, време, а и аз завършвах вече и нямаше достатъчно време да подготвя есета. Затова набързо изкарах един кандидатстудентски изпит в България и ме приеха да уча МИО във ВИНС, Варна. Изпробвах първата

година измежду лекциите да изкарам отново TOEFL и SAT, да напиша есета и кандидатствах в около 15 университета, от които в 2 ме приеха на пълна финансова помощ. След като имах Acceptance Letter в джоба, един ден просто си събрах нещата от ВИНС-а и напуснах университета.

Какви качества са необходими, за да стигнеш до „Харвард“?

За „Харвард“ мисля, че качествата са по традиционни - **отличен успех, есета, препоръки**, но най-вече трябва да се покаже мисъл и послание, че си готов да преобърнеш света и да оставиш ярка следа след себе си съответно в сферата, в която избереш да учиш и да се развиваш. Университета съществува с ясното разбиране, че е **световния лидер в иновацията и развитието на човешкия ум**. А иначе отделните програми си имат специфични изисквания и специфичен профил кандидати. Специално в Harvard Business School има предпоставки към хора с огромно въображение и желание за огромни постижения в обществото (не за себе си, а за обществото като цяло).

Къде и какво работиш в момента? Изпитваш ли чувство на удоволствие от постигнатото досега в живота?

В момента работя за голяма биотехнологична компания в Калифорния - Life Technology. Ние сме **лидери в сферата на генните технологии** и правим инструменти и реагенти, които се използват от фармацевтични компании и изследователски центрове в цял свят за откриване на нови лекарства и ваксини за най-сложните болести като рак, алцхаймер и т.н. **Harvard отваря страшно много врати**, включително и с цел финансиране на нови идеи, но се изисква огромна доза скромност и разум, защото отговорността да си част от най-престижната мрежа от възпитаници е огромна.

Ако можеше с една единствена дума да обобщиш какъв е ключът към успеха, то коя би била тази дума?

Dream big (мечтай много), две думи.

Какво би посъветвал учениците на Езикова гимназия „Пловдив“?

Моите съвети към учениците от езиковата гимназия са няколко:

Образованието не свършва с гимназията, университета, или „Харвард“. Човек трябва да има отворен ум да научава нещо ново всеки ден от различни хора и източници, дори и тези, с които не е съгласен. **Толерантността** и интелектуалният плурализъм са най-висша форма на човешкото развитие.

Бъдете смели, поемете риск възможно най-скоро, защото животът е еднопосочна улица и пропуснатите моменти нямат връщане. Мисля, че **Марк Твен беше казал:** "Twenty years from now you will be more disappointed by the things you didn't do than by the ones you did so. So throw off the bowlines. Sail away from the safe harbor. Catch the trade winds in your sails. Explore. Dream. Discover."

Създайте стойност там, където вашите качества, сили и ум ще бъдат най-добре оползотворени, и в сфера, която обичате и ви доставя удоволствие. **Не се мерете с другите около вас**, това е лоша българска черта всеки да се сравнява с всеки и в един момент всички ставаме „средни величини“, защото всички се стремим да сме като другите до нас без да осъзнаваме, че така ставаме просто посредствени. Не се взимайте насериозно, бъдете винаги учтиви и се усмихвайте повече-тези три качества могат да ви донесат много повече от всички други неща взети заедно.

Интервюто проведе: Запрян Атанасов, 11д

Лица на броя

Нино и Петър, 12ж

ПЕТЪР:

Представи се с няколко думи? Трудно мога да се опиша сам, но като цяло съм доста отзивчив и малко мързелив.

Какво те кара да се усмихваш? Оо много неща, но най-вече приятелите ми.

Имаш ли хобита и с какво се занимаваш в свободното си време? Тази година свободното ми време е ограничено, но нещата, които обичам да правя са да спортувам и да съм в петък вечер с приятели.

Какво харесваш в себе си и какво би искал да промениш? Общо взето всичко си харесвам, но бих искал да не съм толкова мързелив и да седна здраво да уча.

Какво е идеалното момиче за теб? Идеални хора няма и все пак трябва да е умна, красива, да има чаровна усмивка, разбира се, хубав стил на обличане и да е по-разговорлива.

Как си се представяш в близкото бъдеще? Като един готин студент.

С какво искаш да се занимаваш след като завършиш английската? Искам да уча право.

Опиши Нино с няколко думи? He is my brother from another mother. Не мисля, че няколко думи ще ми стигнат, но да опитам. Първо, наистина не би ме предал и мога да разчитам на него, отговорен и целенасочен човек - много сме луди като се съберем.

От колко време се познавате и как се запознахте? Познаваме се от 4 години и малко. Запознахме се на първия учебен ден в осми клас и с течение на времето се сприятелихме. От там се почнаха излизанията и всичките хубави моменти и простотии.

Разкажете нетипично забавно преживяване от вашето приятелство. Забавните моменти са милиони направо и повечето от тях не са за разказване, но няма да забравя когато на морето решихме, че трябва да се пострижем голи глави. Лошото беше, че вместо в банята това стана на терасата, разбира се, поотложихме чистенето и излезнахме. Жалкото беше, че заваля дъжд, а на терасата беше лудница и сещате се..

Смятате ли, че английската ви промени? Да, тази гимназия променя хората по странен и интересен начин. От едни незряли „зайци“ всички започват да осмислят това, че без труд не става и вече в 12 клас всеки е решил на къде да поеме.

Какво е твоето послание към съучениците ти? Пригответе се „Ж“ клас, ще трябва да ни изтърпите още почти годинка!

Репортери: Берин Чанга, 11-е

НИНО:

Представи се с няколко думи? Здравейте, аз съм Нино.

Какво те кара да се усмихваш? Обожавам красивите и мотивиращи цитати. Всяка сутрин започвам деня си с кафе и няколко малки откъсчета. Това ме ентусиазира и ме кара да се усмихвам през целия ден.

Имаш ли хобита и с какво се занимаваш в свободното си време? От малък съм фен на Ботев Пловдив и ходя по мачове от както се помня. Благодаря на баща ми и дядо ми, че заложиха футболната страст в мен.

Какво харесваш в себе си и какво би искал да промениш? И аз, като всеки човек, имам и положителни и отрицателни черти в характера си. Определено искам да бъда по-сдържан и толерантен с хората.

Какво е идеалното момиче за теб? Не търся идеалното момиче, просто защото то не съществува. Когато я видя ще знам, че тя може би е моето момиче. Когато е опознава, ще съм сигурен, че тя е единствена.

Как си се представяш в близкото бъдеще? Като студент сигурно.

С какво искаш да се занимаваш след като завършиш английската? Мечтая за кариера в киното или театъра. Актьорската професия е малко несигурна в днешно време и най-вероятно ще запиша и още една специалност в областта на международните отношения.

Опиши Петър с няколко думи? Пешо е моят брат. Истински мъжага. Нашето приятелство се гради на уважение и много простотии. Каквото и да кажа за него, ще е малко. Откачалки сме и като сме заедно винаги е шоу.

От колко време се познавате и как се запознахте? От много, но колкото и да е, никога няма да е достатъчно. Аз съм 17, а той 18 номер в клас и още от първия ден в училище стоим заедно.

Разкажете нетипично забавно преживяване от вашето приятелство. Сецям се за един ден на морето, в който в 40 градуса навън двамата с Петър се облякохме в костюми и вървахме по центъра. Всички ни гледаха супер странно, но не ни пукаше особено. Накрая от прекалената жегата се лепнахме в морето с костюмите и си направихме много снимки. Връщането към хотела беше още по-епично – мокри костюмчетата.

Смятате ли, че английската ви промени? Със сигурност! В това училище развих ценни качества, които ще са ми от полза цял живот.

Какво е твоето послание към съучениците ти? Едно кратко послание от любим мой цитат: „Притежаваш в себе си силата, търпението и страстта да достигнеш звездите, за да промениш света.“ Х. Тъбман

Осми клас - какви са първите впечатления на „зайците“ от гимназията

Кристина Иванова, 8.6

Какви са впечатленията ти от гимназията? Страшно много ми харесва. Как се чувстваш сред новия клас и в каква обстановка попадна? Чувствам се добре, всички са прекрасни и си прекарваме добре. Какво мислиш за своите учители? Преподават великолепно.

Кристиана Силова, 8.6

Какви са впечатленията ти от гимназията? Страхотно е, защото всички са много мили и учтиви. Харесваш ли новия си клас и средата, в която си попаднала? Определено всичко ми харесва тук. А какво смяташ за учителския колектив? Готини са и преподават по приятен и лесен за разбиране начин.

Стоян Христов, 8.6

Какво е мнението ти за гимназията? Хубаво е, харесва ми. Харесва ли ти новия ти клас и средата, в която попадна? Да, определено ми допада, забавно е и хората са приятни. А какво мислиш за учителите, които ти преподават? Добри са.

Интервюто проведе: Николета Руменова, 8-б
Фотограф: Весела Костуркова, 9-г

Световните мистерии 1 - Съкровището Бийл

През зимата на 1820 г. в американското градче Линчбърг, щата Вирджиния се появил ловец на бизони на име Томас Джеферсън Бийл, който прекарал два месеца в местния хотел „Вашингтон“. През това време хотелиерът Робърт Морис успял да спечели доверието му и когато Бийл се върнал отново след две години, оставил на съхранение при собственика на хотела желязна кутия. След това изчезнал. Минали повече от двадесет години, но Бийл така и не се появил, а Морис отворил кутията чак през 1845. Освен няколко безинтересни парични разписки и две писма, адресирани лично до него, на дъното ѝ открил три листа хартия, загадъчно изписани с цифри.

В едното писмо се разказвало как през 1818 година Бийл, придружен от 30 ловци, се натъкнал на голяма златна мина на север от Санта Фе. В продължение на осемнадесет месеца вместо с лов, мъжете се занимавали с добив на злато и сребро. Имало един проблем - съкровището трябвало да бъде транспортирано от земите на Мексико в Съединените щати. С тази мисия се заел Томас Джеферсън Бийл, който скрил имането в мина недалеч от Бъфорд, щата Уайоминг. Според писменото желание на Томас Бийл, в случай че не се появи до десет години, което най-вероятно означавало, че е загинал, хотелиерът Морис е трябвало да намери тайното местонахождение на мината, да запази една трета от съкровището за себе си, а останалото да предостави на потенциалните наследници на другарите му. Адресите им били посочени в третата криптограма. Във втората криптограма се описвали всички ценности, а в първата - къде точно се намират. Ключът за кода, от своя страна, бил запечатан в плик и оставен на съхранение на друг верен приятел на Бийл, живеещ в Линчбърг, с молба да бъде предаден през 1932 година на Робърт

Морис. Само че този приятел никога не се появил...

След време се оказало, че ключът към втората криптограма била Декларацията за независимост на САЩ, буквите на която съответствали на определени числа в шифъра. Така се образувал следният текст:

“В окръг Бедфорд на четири мили от Бъфорд в тайно място на дълбочина шест фута скрих следните ценности, принадлежащи на хората, чиито имена са посочени в документа, отбелязан с номер 3. Първо оставихме 1014 фунта злато и 3812 фунта сребро, докарани там през ноември 1819. Втората партида, през декември 1821, бе от 1907 фунта злато и 1288 фунта сребро и скъпоценни камъни, обменени в Сейнт Луис срещу сребро, за да улесним пренасянето, чиято обща стойност възлиза на 18 000 долара. Всичко е надеждно скрито в желязни гърнета, затворени с желязни капаци. Местонахождението е отбелязано с наредени наоколо камъни, съдовете са поставени върху камък и са затрупани с камъни. Лист номер 1 дава точните координати, с които мястото да бъде лесно намерено...”

Първата криптограма обаче остава и до днес неразгадана, дори с помощта на съвременния компютърен анализ. Досега е доказано, че за разбиване на кода са използвани около 8000 документа, между които договорът между правителството на Съединените Щати и индианците, була на папа Адриан IV, Брест-Литовският мирен договор и др. На загадката са посветени много книги - „Съкровището на Бийл: Нови сведения за една голяма загадка“ от Питър Ваймайстер, „Книга на кодовете“ от Саймън Синг и др. Добре скритото съкровище днес се оценява на 30 милиона долара.

Текст: Виктория Видева, 11в

Най-странните изобретения

Ето 3 интересни изобретения, на които можете да обърнете внимание.

Соларни бикини

Американският дизайнер Андрю Шнейдер, родом от Ню Йорк, е изобретателят на нов вид бански, които използват слънчевата енергия и я превръщат в електрична. Какъв е смисълът на всичко това? Соларните бански имат прикрепен USB-порт, към който може да се свърже телефон например. „Така докато се препичате на слънце на плажа, няма нужда да се тревожите, че батерията на телефона, i-rod-а или компютъра Ви ще падне“, обяснява Шнейдер, който представя творението си по време на Интерактивната телекомуникационна програма в Нюйоркския Университет. Банските са водоустойчиви и цената им варира от 500 до 1500 долара, като се очаква скоро на пазара да излезе и мъжката версия на продукта.

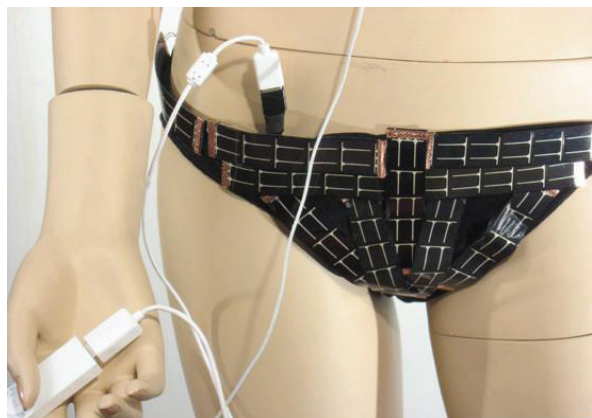
Възглавницата „Щраус“

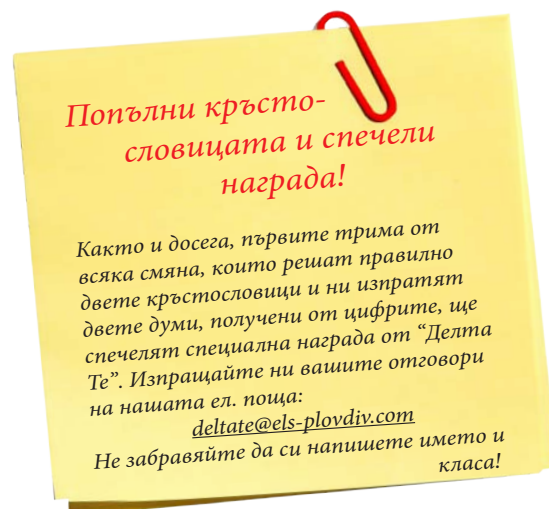
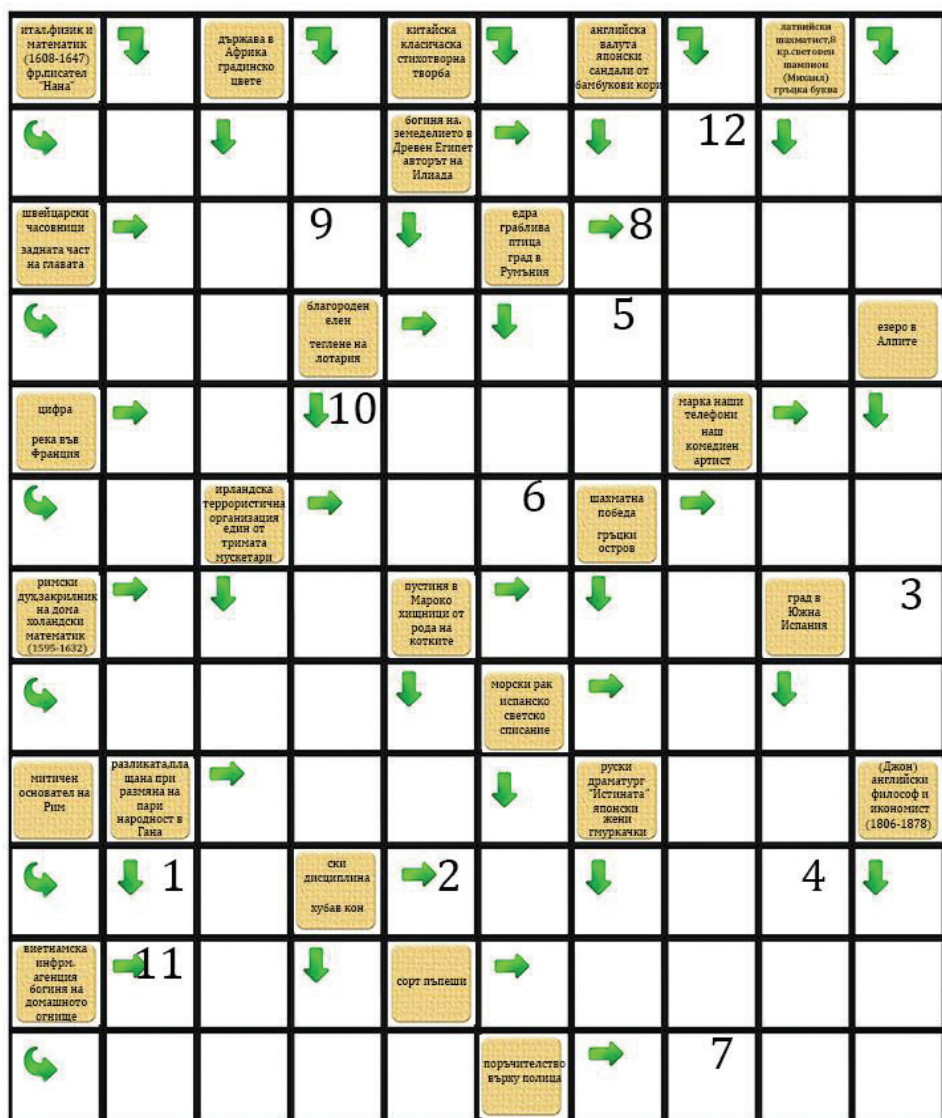
Това изобретение е въведено от фирмата KAWAMURA-GANJAVIAN и Studio Banana Things (с централен офис в Мадрид), като целта му е да осигури подходяща среда за енергизираща дрямка. Благодарение на нетрадиционната ѝ форма, с нея можете да заспите навсякъде - на летището, в самолета, в час по математика.... Възглавницата „Щраус“ е пусната на пазара в началото на миналата година на цена от 30 до 100 долара.

Колелото „Флиз“

Е, това изобретение безспорно би се харесало на Фред Флинстоун. Колелото без педали (или както още го наричат - колелото Флиз) е създадено по немска концепция от 1820 година, преди хората да разберат, че прибавянето на седалка и педали определено би улеснило придвижването от място на място. Колелото Флиз е предложено за наградата за инженерство „Джеймс Дайсън“. Големият въпрос тук е: как изобщо се катери хълм с подобно колело?

Текст: Виктория Видева, 11-б

Отгатни думите
и спечели!

SUDOKU

BEGINNER

	6			9	5		2	
5	4		3			8	1	
7			2			5		
2	7				3	1		
		9		5	4	2		
		1			2		9	8
		6			7			2
	3	5			9		7	1
	2		6	3			4	

MEDIUM

	1			8	9		
		8		3		1	2
9			5				6
	3			2		7	
		2		8		4	
		1		7	4		9
2					7		8
	9	6		1		5	
		7	4				6

PRO

8				2			5
4				1			
	2				4		
		3		6		4	
		6			9		
	5			4		2	
		1				8	
			5				7
7			9				1

Състезание в Английската

В Английската гимназия се проведе Национално състезание по речев и комуникативни умения 2013г. Учениците от 8-ми до 12-ти клас пробваха своите умения да изнасят презентация пред жури,защитавайки твърдението „За да пребъде,мирът трябва да бъде упован във всеки един от нас,така че да се превърнем в негов естествен посредник.” и отговаряйки на различни въпроси. Стискаме палци на участниците за предстоящите областен и национален кръг.

Текст: Нина Желязкова, 11-и

Логически задачи

1. Кое е по-тежко 1 кг памук или 1 кг желязо?

2. Български град, на който първата сричка е име на музикална нота,втората сричка е име на известен композитор, а третата на Египетски Бог.

3. Седиш във вертолет, пред теб има кон, зад теб има камила. Къде се намираш?

Отговор: В детска въртележка

Отговор: СИ -ЛИСТ- РА

Отговор: И двете са 1 кг т.е. са равни

5 факта за традициите по Хелоуин...

Хелоуин е най-призрачната нощ от годината, за която някои хора казват, че духове свободно обикалят света, а други оставят децата си свободно да обикалят в квартала за сладкиши... "пакост или лакомство"! Но колко наистина знаете за Хелоуин? Може и малко да се изненадате...

1) Обличането на костюми за Хелоуин всъщност идва от Келтите.

Халоуин произлиза от древните келти, които празнували своята Нова година с края на реколтата и настъпването на зимния период в края на октомври. Вярвали, че с прибирането на последната реколта в нощта срещу новата година се отваря границата между света на живите и света на мъртвите, и духовете на починалите през изминалата година навлизат в нашия свят, за да намерят тяло, в която да се вселят. За да се предпазят, в тази нощ хората гасели огнището в дома си, преобличали се и се маскирали възможно най-страшно, за да уплашат духовете.

2) Би трябвало да дълбаем ряпа, а не тиква!

Светещият Джак идва от келтската фолклорна история за стиснатия фермер Джак, който постоянно правил мръсно на Дявола. След като три пъти изиграл Дявола не успял да влезе нито в Рая, нито в Ада, и бил принуден да обикаля по света. Дяволът се смилил над него му дал горящи въглини, които Джак сложил в лампа от ряпа и използвал като пътеводител за своята душа. Митът е бил пренесен в САЩ от ирландски семейства през 1800те, и тъй като е трудно да се срещне ряпа в САЩ, вместо това тя била заменена с тиквата.

3) Символите на Хелоуин не са случайни.

Черните котки, паците и прилепите - всички те са символи на Хелоуин заради зловещата им история. През Средновековието и трите са били тясно свързани с вещици, и често асоциирани с лош късмет. Прилепите са още свързани с Хелоуин чрез античен ритуал - издигал се огън, който да изгони насекомите и да привлече прилепите.

4) Пълнолуние по Хелоуин е изключително рядко.

Макар и често във филмите на ужасите и декорациите за Хелоуин виждаме как вещици летят и в далечината е пълната луна, следващото пълнолуние по Хелоуин ще е чак през 2020та година. Последното е било едва през 2001, а предишното - 1955.

5) "Пакост или лакомство" е било наоколо дълго време.

Различни версии на "пакост или лакомство" са съществували още от Средновековието. В миналото деца и бедни възрастни обикаляли с костюми и молили за храна и пари в замяна на песни и молитва. Самата традиция започнала в САЩ благодарение на ирландците и станала популярна през ранния 20ти век. След 1947 детското списание "Джак и Джил", радио програмата "Приключенията на Ози и Хариет" и комиксът "Фъстъци" всички помогнали да популяризират обличането на костюми и чукането по врати за лакомства... И така до 1952 традицията се възвърнала.

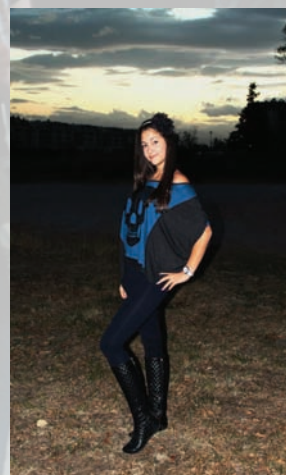
Текст: Мила Темнялова, 11-к

Style

Борислава Шопова 11-г

Изабел Трендафилова 9-д

Фотограф: Павел Павлов, 9в

Billboard
HOT 100

Week: 45

TOP 10

1		Lorde Royals
2		Katy Perry Roar
3		Miley Cyrus Wrecking Ball
4		Avicii Wake Me Up!
5		Drake Hold On, We're Going Home
6		Jay Z Holy Grail
7		Lady Gaga Applause
8		OneRepublic Counting Stars
9		Imagine Dragons Demons
10		Ylvis The Fox

Повече на:

www.billboard.com

Вицове

Час по вероучение.

- Стани, Петърчо и ни кажи какъв трябва да е човек за да попадне в рая.

- Мъртъв, господине!

Иванчо пита в аптеката:

- Имате ли нещо обезболяващо?

- А какво те боли?

- Засега нищо, но тате отиде на родителска среща...

- Днес ще имаме контролно.

- А калкулатори ще можем да ползваме?

- Да.

- А транспортери?

- Също може... Така, пишете тема на контролното. История на България през 11 век.

15-септември. Учителката към първолаците:

- Деца, имате ли някакъв въпроси?

Иванчо:

- А ваканцията кога е?

В час по рисуване учителят се навежда над

Тони:

- Ти какво рисуваш?

- Грешницата Мария Магдалена.

- Преди или след греха?

- По време на греха.

Бисери

Ние се мием, за да вкараме сапун в очите на микробите.

Изплюй дъвката в кошчето да не я изплюя аз!

Имаме още 30 мин. съществуване с вас!

Президентът на републиката се избира за седем години, като на три години се подновява с една трета. Разлика между царя и президента е тази, че царят е син на баща си, а президентът не е. През 1875 г. само мъжете влизали в урната. Днес за да бъдеш избирател е необходимо да принадлежиш на двата пола.

Той казал на Серафим да влезе да не го духа вятъра, но Серафим казал да го духа.

Кое е противоположното на затворена кръвоносна система?

- Кървяща

Какви видове лостове има:

- Гимнастически, строителен и домашен.

Във формулата $F = P/2$, какво се означава с P?

- Фосфор

сперматозоид, сперантозоид, яйцеклопка..

ЕКИП "ДЕЛТА ТЕ"

Главен редактор: Мария ЧЕШМЕДЖИЕВА

Редакторски екип:

Александър АРШИНСКОВ, Георги ПЕТРИШКИ,
Кристина ЛАЗАРОВА, Александра
КАРАДЕЛЕВА

Репортери:

Лора СТОЯНОВА, Нона КИЧУКОВА, Габриела
ГЕОРГИЕВА, Павлена ТОДОРОВА

Фотографи:

Бойко ДИМОВ, Весела КОСТУРКОВА, Йоана
ТЕРЗИЙСКА, Павел ПАВЛОВ, Димитър КИРОВ

Графичен дизайн и предпечат:

Мария ЧЕШМЕДЖИЕВА, Никола МИНКОВ

По този брой работиха още:

Запряна АТАНАСОВ, Нина ЖЕЛЯЗКОВА, Паолин
МАНЧЕВА, Берин ЧАНГА, Виктория ВИДЕВА, Мила
ТЕМНЯЛОВА

Контакти:

тел. - редакция: 0888277576

e-mail: deltate@els-plovdiv.com

Екипът на Делта Те изразява своята благодарност на PELSA, както и на всички други доброжелатели, без чиято помощ този вестник не би могъл да се осъществи.
Печатът се извършва със съдействието на ИК "Жанет - 45".

